

Ο παλμός της καρδιάς του Θεού

Υπάρχει ένα όμορφο απόσπασμα στην Καινή Διαθήκη που αποκαλύπτει την καρδιά του Γιού του Θεού. Γίνεται ένας γάμος στην Κανά στο δεύτερο κεφάλαιο του Ιωάννη που ο Γεσοῦα* και η μητέρα και οι μαθητές Του παρευρέθηκαν. Η μητέρα του Γεσοῦα κάνει γνωστό στον γιο της ότι «δεν έχουν κρασί». Ξέρει ότι ο γιος της μπορεί να εκπληρώσει την ανάγκη. Γνωρίζει την καρδιά Του και την αγάπη Του για τον άνθρωπο που δημιούργησε κατά την εικόνα Του. Ξέρει ότι δεν μπορεί να δει μια πραγματική ανάγκη και να την αρνηθεί. Η απάντησή Του ωστόσο είναι αινιγματική. Απάντησε, σαν να ήταν ενοχλημένος με την παρέμβασή της, «Γυναίκα, τι πρέπει να κάνω με σένα, η ώρα Μου δεν έχει έρθει ακόμα». Ακούγεται σαν να την απορρίπτει «βάζοντας την στη θέση της», απορρίπτοντας το αίτημα και φαινομενικά αδιάφορος για κάτι τόσο συνηθισμένο και φευγαλέο όπως η παροχή οίνου για μια ανθρώπινη τελετή. Τα μάτια και οι σκέψεις Του φαίνεται να βρίσκονται σε υψηλότερα πράγματα, στον Γολγοθά. Φαίνεται να σκέφτεται για το δικό Του αίμα που θα χυθεί για τον κόσμο. Φαίνεται να είναι απασχολημένος και απόμακρος από αυτή την ανθρώπινη γιορτή. Ακούγεται σαν να λέει, «Άφησε Με μόνο Μου, γυναίκα. Έχω πιο σημαντικά πράγματα που πρέπει να σκεφτώ και να με απασχολούν. Δεν είναι αυτή ώρα για να αλλάξουμε το νερό σε κρασί. Δεν είναι η ώρα να μεταμορφώσουμε το σύστημα των θυσιών και εξαγνισμών της Παλαιάς Διαθήκης στη Νέα Διαθήκη στο αίμα Μου». Ακούγεται σαν ο Γεσοῦα να σκέφτεται τόσο υψηλά που θα πρέπει να εξαναγκαστεί από την επίγεια μητέρα Του να κάνει αυτό το απλούστατο θαύμα προκειμένου να προσφέρει στον γαμπρό και στους καλεσμένους το καλύτερο κρασί.

Το Άγιο Πνεύμα με επισκίασε για να γεννήσει μια βαθύτερη κατανόηση αυτού του τμήματος της Γραφής. Ξαφνικά η καρδιά μου άνοιξε για να ακούσει στο Πνεύμα περισσότερο για τη σχέση μεταξύ του Γεσοῦα και της μητέρας Του, παρά για το θαύμα του κρασιού. Ξαφνικά αντιλήφθηκα τη σχέση που υπήρχε μεταξύ τους, το δέσιμο της μητέρας και του παιδιού, ακόμη και όταν ο Γεσοῦα ήταν ακόμα στη μήτρα της Μυριάμ. Και είδα την πρόσκληση σε αυτά τα εδάφια και σε εμάς να μπούμε σε αυτό το δέσιμο για να γνωρίσουμε τον Γεσοῦα με τον τρόπο που το έκανε η Μυριάμ και να ακούσουμε τα λόγια Του που συνδέονται με την καρδιά και όχι με την δική μας ανεξάρτητη και συχνά τραυματισμένη αντίληψή.

Ο γάμος της Κανά είναι για τον παλμό της καρδιάς του Γεσοῦα, τον παλμό της καρδιάς του Θεού. Τόσο συχνά κι εμείς ακούμε τα λόγια Του και στην αρχή, ακούγονται σαν μια άρνηση, μια επιτίμηση, μια απόρριψη. Ωστόσο, ο Γεσοῦα δεν αρνήθηκε στη Μυριάμ κι εκείνη το ήξερε. Ήταν τόσο απόλυτα βέβαιη ότι Εκείνος επρόκειτο να αναλάβει την παρούσα ανάγκη, που λέει στους υπηρέτες να «κάνουν ό, τι τους πει». Τα λόγια της επίσης, δεν είναι μερικές ξερές διαταγές στους υπηρέτες και όχι απλώς μια διδασκαλία σχετικά με το δόγμα της υπακοής μόνο στον Χριστό. Αυτά τα αποσπάσματα αφορούν σχέση και δέσιμο, αφορούν το άκουσμα της φωνής Του που βγαίνει από την αιώνια καρδιά Του και όχι μεμονωμένες εγω-κεντρικές λέξεις. Για αυτά τα αποσπάσματα αποκαλύπτεται κάτι για την τέλεια ενότητα της θείας και ανθρώπινης φύσης του Γεσοῦα και πώς αυτές οι δύο, σε τέλεια αρμονία, εκρέουν σε σχέση με τον άνθρωπο που δημιούργησε με αγάπη.

Αυτά τα εδάφια είναι για να ακούμε ο ένας τον άλλον επίσης από την καρδιά του Θεού και να μην τα φιλτράρουμε πλέον μέσα από τους τραυματισμένους τμηματοποιημένους εαυτούς μας. Επειδή η Μυριάμ δεν μιλούσε για ένα στεγνό και άκαμπτο είδος υπακοής μόνο απέναντι Του εδώ. Ήταν μάλλον αποκαλυπτική προς τους υπηρέτες για το πόσο καλά Τον γνώριζε και τους διαβεβαίωνε ότι ο Γεσοῦα είχε αναλάβει το θέμα τους, ότι ένα θαύμα επρόκειτο να συμβεί. Τους ενθάρρυνε να ακολουθήσουν βήμα-βήμα τις οδηγίες Του, επειδή με αυτόν τον τρόπο θα

οδηγούνταν στο ζητούμενο θαύμα για παροχή. Πώς «γνώριζε» η Μυριάμ τι επτόκειτο να κάνει ο Γιεσοῦα; Βεβαίως δεν ήταν από το μυαλό της. Ήταν σίγουρα κάτι παραπάνω από τα λόγια Του. Η Μυριάμ γνώριζε τον παλμό της καρδιάς του Θεού. Ήταν συνδεδεμένη με Αυτόν. Είχε ακούσει την άπειρη καρδιά Του, που χτυπούσε για τον άνθρωπο που ήρθε για να σώσει. Ήταν μέσα στη μήτρα της όταν η καρδιά Του χτύπησε στη γη για πρώτη φορά. Είχε ένα μη-λεκτικό Πνεύμα για να ενωθεί πνευματικά μαζί Του από τη μήτρα της, επειδή Τον γνώριζε προτού να μπορέσει να αρθρώσει μια σαφή, κατανοητή λέξη προς εκείνη. Στην πραγματικότητα, ήξερε ποιος ήταν πριν από την σύλληψή Του στη μήτρα της, επειδή ο άγγελος Γαβριήλ ήρθε από την παρουσία του Θεού για να της το πει.

Η Μυριάμ επισκιάστηκε από τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και η σύλληψη έγινε στη μήτρα της. Ο Κύριος θέλει να είμαστε λαός που επισκιάζεται από το Άγιο Πνεύμα, όπως η Μυριάμ, έτσι ώστε ο ζωντανός Λόγος του Θεού να συλληφθεί επίσης μέσα μας, να είμαστε ένας λαός που δεν ακούει τον Λόγο ανεξάρτητη από το Πνεύμα και από την καρδιά του Θεού. Θέλει να κατανοήσουμε μέσα από το Πνεύμα αυτό που μας λέει στην πραγματικότητα και να μας κάνει να είμαστε σαν τη Μυριάμ, η οποία ήξερε ότι ένα θαύμα ήταν στο δρόμο και μπορούσε να ενθαρρύνει εκείνους στους οποίους το θαύμα ερχόταν. Θέλει να είμαστε λαός όπως η Μυριάμ, που να είμαστε έτοιμοι με πίστη να επισκιαστούμε από το Άγιο Πνεύμα για να λάβουμε τον λόγο που θα συλλάβει ζωή μέσα μας και ανάμεσα μας. Θέλει αυτός ο ζωντανός λόγος που έχει συλληφθεί μέσα μας να προκαλέσει ένα δέσιμο καθώς μεγαλώνει μέσα μας σε όλο το πλήρωμα του Γιού.

* Γιεσοῦα (Εβραϊκά) = ο Ιησούς

Γκρέτα Μαύρο